

MINIMA SZKOLENIOWE

Ramowy program nauczania w zakresie psychoterapii.

(tekst zgodny z projektem rozporządzenia Ministra Zdrowia z dn. 19.01. 2007 r. w sprawie ramowego programu nauczania w zakresie psychoterapii)

§ 1. Załącznik określa ramowy program nauczania w zakresie psychoterapii

§ 2. Ramowy program nauczania w zakresie psychoterapii, zawiera:

1. zakres wymaganej wiedzy teoretycznej, którą psychoterapeuta jest obowiązany opanować w trakcie szkolenia w zakresie psychoterapii;
2. wykaz i zakres wymaganych umiejętności praktycznych, które psychoterapeuta jest obowiązany opanować w trakcie szkolenia w zakresie psychoterapii;
3. formy i metody zdobywania wiedzy teoretycznej oraz nabywania i doskonalenia umiejętności praktycznych;
4. formy i metody samokształcenia;
5. formy i metody kontroli wraz z oceną wiedzy teoretycznej i nabytych umiejętności praktycznych;
6. okres trwania poszczególnych etapów kształcenia teoretycznego i praktycznego;
7. egzamin końcowy, podczas którego kandydat musi wykazać się osobistą, społeczną i profesjonalną dojrzałością oraz zaangażowaniem w praktyce psychoterapeutycznej zgodnie z zasadami zawodu oraz standardami etycznymi.
 1. Wybrane elementy wiedzy medycznej:
 - a) podstawowa wiedza o zaburzeniach zdrowia psychicznego i ich leczeniu,
 - b) podstawowa wiedza o najczęstszych chorobach somatycznych występujących u osób ze wskazaniami do psychoterapii,
 - c) wiedza o wskazaniach do farmakoterapii i o działaniu najczęściej stosowanych leków w szczególności psychotropowych, przyjmowanych przez osoby korzystające z psychoterapii w czasie psychoterapii,
 - d) organizacja opieki zdrowotnej w Polsce;
 - e) wybrane elementy wiedzy o osobowości i rozwoju człowieka w cyklu życia,
 - f) podstawy wiedzy o czynnikach kształtujących rozwój człowieka i osobowość,
 - g) podstawy psychologii, niezbędne dla rozumienia człowieka i prowadzenia psychoterapii,
 2. Społeczne i kulturowe uwarunkowania psychoterapii:
 - a) wpływ środowiska społecznego na kształtowanie się osoby i jej funkcjonowanie,
 - b) wpływ środowiska na powstawanie zaburzeń zdrowia oraz na przebieg i trwałość wyników psychoterapii,
 3. Teorie psychopatologii i diagnoza nozologiczna:
 - a) mechanizmy powstawania i funkcjonowania zaburzeń psychicznych sklasyfikowanych w obowiązujących klasyfikacjach, w których psychoterapia ma zastosowanie,
 - b) aspekty psychospołeczne i biologiczne zaburzeń psychicznych sklasyfikowanych w obowiązujących klasyfikacjach, w których psychoterapia ma zastosowanie,

- c) Diagnoza psychoterapeutyczna:
 - d) uzyskanie wiedzy na temat diagnozowania pod kątem możliwości stosowania danego podejścia,
 - e) uzyskanie wiedzy na temat umiejętności konsultowania i zawierania umowy psychoterapeutycznej,
4. Metody psychoterapeutyczne: Główne kierunki w psychoterapii:
- a) teoria procesu psychoterapeutycznego z uwzględnieniem czynników leczniczych w danym podejściu,
 - b) społeczne i kulturowe uwarunkowania psychoterapii
- 5.
6. Zagadnienia etyczne:
- a) podstawowe doświadczenie kontaktu z osobą korzystającą z psychoterapii,
 - b) umiejętność stosowania technik psychoterapeutycznych,
 - c) umiejętności funkcjonowania w relacji psychoterapeutycznej,
 - d) założenia i praktyka procesu terapeutycznego z uwzględnieniem czynników leczniczych w danym podejściu,
7. Własne doświadczenie psychoterapeutyczne:
- a) Superwizja pierwszych przypadków:
 - b) Staż kliniczny:
 - c) Praktyka psychoterapeutyczna pod superwizją:
8. Moduły, kursy, seminaria, warsztaty dydaktyczne, wykłady i inne określone metody dydaktyczne stosowane w danej modalności obejmujące szczegółowo określony zakres wiedzy teoretycznej, którą uczący się jest zobowiązany opanować.
9. Staże, staże kliniczne, zajęcia praktyczne, ćwiczenia, praktyki, seminaria i inne określone metody uzyskiwania umiejętności praktycznych stosowane w danej modalności, obejmujące szczegółowo określony zakres umiejętności praktycznych, które uczący się jest obowiązany nabyć.
- a) studiowanie określonego zalecanego piśmiennictwa (czasopisma, podręczniki, monografie i inne niezbędne polecane materiały) zgodnego tematycznie z programem kształcenia w psychoterapii.
 - b) uczestnictwo w konferencjach i seminariach naukowych.
 - c) przygotowanie referatów, publikacji lub innych materiałów.
 - d) 590 godzin kształcenia teoretycznego oraz umiejętności i metod praktycznych.
 - e) 100 godzin własnego doświadczenia psychoterapeutycznego lub ekwiwalentnego w systemie indywidualnym lub grupowym.
 - f) 150 godzin superwizji indywidualnej lub grupowej.
 - g) 360 godzin stażu.
 - h) 2 lata praktyki psychoterapeutycznej pod superwizją w trakcie min. 4 letniego okresu szkolenia.

§ 3. Ramowy program nauczania w zakresie wymaganej wiedzy teoretycznej, o którym mowa w §2 ust. 1 pkt 1 zawiera w szczególności:

- 2) Teorie rozwoju człowieka:

główne podejścia i kierunki w psychoterapii (co najmniej trzy spośród pięciu – podejście poznawczo-behawioralne, podejście psychodynamiczne, podejście systemowe, podejście integracyjne, podejście humanistyczne), ich założenia, zastosowanie, skuteczność oraz ich ograniczenia.

- a) ogólne zasady etyczne pracy psychoterapeuty, zasady etyczne obowiązujące w danym podejściu,
- b) potencjalne problemy etyczne.

§ 4. Ramowy program nauczania w zakresie kształcenia praktycznego, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 zawiera w szczególności:

1) Umiejętności i metody psychoterapeutyczne:

- psychoterapia lub inne własne doświadczenie w systemie indywidualnym lub grupowym umożliwiające uzyskanie wiedzy o własnym funkcjonowaniu, poznawanie własnych sposobów przeżywania i cech osobowości („terapia treningowa”, „psychoanaliza”, „własne doświadczenia” i inne metody obejmujące elementy autorefleksji, terapii i doświadczenia osobistego itp.) zgodnie z danym podejściem, elementy samorefleksji i analizy własnego funkcjonowania w relacji psychoterapeutycznej.

stosowanie zdobytej wiedzy w praktyce klinicznej.

Staż w zapewniający kontakt z osobami korzystającymi z psychoterapii o różnej diagnozie.

praca własna terapeuty w trakcie szkolenia polegająca na prowadzeniu osoby korzystającej z psychoterapii metodami psychoterapeutycznymi nabytymi w trakcie szkolenia, podlegająca superwizji.

§ 5. 1. Formy i metody zdobywania wiedzy teoretycznej, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 oraz nabywania doskonalenia umiejętności praktycznych, obejmują w szczególności:

§ 6. Formy i metody samokształcenia, o których mowa w § 2. ust. 1 pkt 4, obejmują:

§ 7. Formy i metody bieżącej kontroli oraz oceny wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 5, stosowane w trakcie realizacji programu kształcenia w psychoterapii obejmujące teoretyczne i praktyczne sprawdziany oraz superwizje na określonym etapie kształcenia

§ 8. Czas trwania kształcenia wynosi co najmniej 1200 godzin w ciągu min. 4 lat szkolenia w zakresie psychoterapii w tym co najmniej:

§ 9. Egzamin końcowy, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 7, obejmuje:

1. ocenę wymaganej wiedzy za pomocą sprawdzianu teoretycznego (testowego lub pisemnego lub ustnego), ew. pisemnej pracy końcowej.
2. ocenę umiejętności stosowania technik psychoterapeutycznych za pomocą sprawdzianu praktycznego.
3. ocenę osobistego funkcjonowania przyszłego psychoterapeuty w relacji psychoterapeutycznej dokonana przez superwizorowi wyrażoną w formie rekomendacji.